

OSD 64/14

ORZECZENIE
OKRĘGOWEGO SĄDU DYSCYPLINARNEGO
OKRĘGOWEJ IZBY RADCÓW PRAWNYCH
z dnia 22 czerwca 2015 roku

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych
w składzie:

Przewodniczący: radca prawny Marek Sarnowski

Sędziowie: sprawozdawca radca prawny Elżbieta Wołosz

radca prawny Waldemar Lewandowski

Protokolant: Katarzyna Cierniewska aplikant radcowski

przy udziale :

Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego: radcy prawnego Beaty Jackowskiej

w sprawie skargi Pani [REDAKTOWANE] na nieetyczne postępowanie radcy prawnego [REDAKTOWANE]

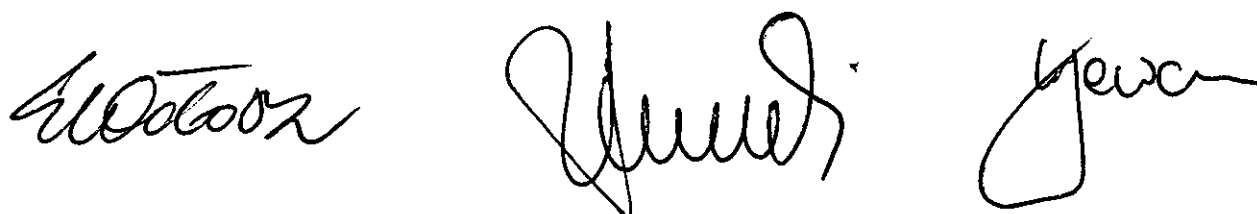
obwinionego o to, że :

1. w okresie od 20 lipca 2013r., do dnia 14 kwietnia 2014r., dopuścił się przewinienia dyscyplinarnego w ten sposób , że w dniu 20 lipca 2013r., przyjął od [REDAKTOWANE] pełnomocnictwo do prowadzenia sprawy o ustalenie ojcostwa i zasądzenia alimentów na rzecz jego małoletniego syna [REDAKTOWANE] a następnie nie wywiązał się z zawartej umowy podejmując niezwłocznie umówionych czynności a nadto udzielając [REDAKTOWANE] błędnych informacji dotyczących realizacji umowy czym naruszył obowiązek wykonywania czynności zawodowych z należytą starannością tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art.64 ust 1 pkt 1 ustawy z dnia 6.07.1982r., o radcach prawnych (Dz.U.2014 poz.637) w zw. z art. 6 ust 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.,
2. w okresie od 22 sierpnia 2013r., do dnia 11 marca 2014r., [REDAKTOWANE] dopuścił się przewinienia dyscyplinarnego w ten sposób, że w dniu 22 sierpnia 2013r., przyjął od [REDAKTOWANE] pełnomocnictwo do prowadzenia sprawy o ustalenie ojcostwa i zasądzenie alimentów na rzecz małoletniego syna [REDAKTOWANE] a następnie nie wywiązał się z zawartej umowy, nie podejmując niezwłocznie umówionych czynności a nadto udzielając [REDAKTOWANE] błędnych informacji dotyczących realizacji umowy czym naruszył obowiązek wykonywania czynności zawodowych z należytą starannością tj.

Uznając obwinionego radcę prawnego [REDACTED] winnym popełnienia zarzucanych mu czynów, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny wymierzył obwinionemu na podstawie art. 65 ust.1 pkt 3a ustawy o radcach prawnych za każdy z czynów opisanych w sentencji orzeczenia, karę dyscyplinarną w postaci kary pieniężnej w wysokości 2500 zł . Sąd uznał, iż orzeczona kara jest współmierna do stopnia zawinienia oraz, że obwiniony radca prawny zrozumie swój błąd i w przyszłości nie popadnie w kolizję z zasadami etyki zawodowej.

Orzeczenie o kosztach postępowania oparto o art. 70⁶ ustawy o radcach prawnych (wykaz w aktach sprawy). W związku z ukaraniem koszty postępowania ponosi obwiniony radca prawny.

Orzeczenie nie jest prawomocne, służy od niego prawo wniesienia odwołania do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie w terminie 14 dni od dnia doręczenia odpisu orzeczenia wraz z uzasadnieniem za pośrednictwem tutejszego Sądu.

Three handwritten signatures in black ink, arranged horizontally. The first signature on the left is highly stylized and cursive. The middle signature is also cursive but more legible, appearing to start with a large 'J'. The signature on the right is simpler and appears to be 'Jewca'.

Sygn. akt: OSD 67/14

Uzasadnienie

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP [REDAKTOWANO] na podstawie skargi Pani [REDAKTOWANO] na czynności zawodowe radcy prawnego [REDAKTOWANO] postanowieniem z dnia 30 czerwca 2014 r. sygn. akt [REDAKTOWANO] wszczęła dochodzenie w sprawie popełnienia przez wymienionego wyżej radcę prawnego przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t. j. Dz. U. z 2010 r. Nr 10, poz. 65 ze zm.) w związku z art. 6 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Postanowieniem z dnia 28 sierpnia 2014 r. sygn. akt [REDAKTOWANO] Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP [REDAKTOWANO] przedstawiła radcy prawnemu [REDAKTOWANO] dwa zarzuty popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t. j. Dz. U. z 2010 r. Nr 10, poz. 65 ze zm.) w związku z art. 6 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Po przeprowadzeniu postępowania przygotowawczego Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP [REDAKTOWANO] złożyła w dniu 10 grudnia 2014 r. sygn. akt [REDAKTOWANO] wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego przeciwko radcy prawnemu [REDAKTOWANO] obwiniając go o to, że:

1) w okresie od dnia 20 lipca 2013 r. do 14 kwietnia 2014 r. [REDAKTOWANO] dopuścił się przewinienia dyscyplinarnego w ten sposób, że w dniu 20 lipca 2013 r. przyjął od [REDAKTOWANO] pełnomocnictwo do prowadzenia sprawy o ustalenie ojcostwa i zasądzenie alimentów na rzecz małoletniego syna [REDAKTOWANO] a następnie nie wywiązał się z zawartej umowy, nie podejmując niezwłocznie umówionych czynności a nadto udzielając [REDAKTOWANO] błędnych informacji dotyczących realizacji umowy czym naruszył obowiązek wykonywania czynności zawodowych z należytą starannością tj. popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 pkt 1 ustawy o radcach prawnych (tj. Dz. U. z 2014 r., poz. 637) w związku z art. 6 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego,

2) w okresie od dnia 22 sierpnia 2013 r. do 11 marca 2014 r. [REDAKTOWANO] dopuścił się przewinienia dyscyplinarnego w ten sposób, że w dniu 22 sierpnia 2013 r. przyjął od [REDAKTOWANO] pełnomocnictwo do prowadzenia sprawy o ustalenie ojcostwa i zasądzenie alimentów na rzecz małoletniego syna [REDAKTOWANO] a następnie nie wywiązał się z zawartej umowy, nie podejmując niezwłocznie umówionych czynności a nadto udzielając [REDAKTOWANO] błędnych informacji dotyczących realizacji umowy czym naruszył obowiązek wykonywania czynności zawodowych z należytą starannością tj. popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 pkt 1

ustawy o radcach prawnych (tj. Dz. U. z 2014 r., poz. 637) w związku z art. 6 ust.1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego,

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny po zapoznaniu się z materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego oraz zebranych na rozprawach w dniach 30 marca 2015 r. i 22 czerwca 2015 r., ujawnionym i dopuszczonym w poczet dowodów, ustalił, co następuje:

Skarżąca Pani [REDAKTOWANE] w lipcu 2013 r. zgłosiła się do Kancelarii radcy prawnego [REDAKTOWANE] celem zlecenia mu prowadzenia sprawy o ustalenie ojcostwa i zasądzenie alimentów na rzecz jej wówczas jeszcze nienarodzonego syna [REDAKTOWANE] oraz małoletniego [REDAKTOWANE]. W konsekwencji kilku spotkań skarżąca w dniu 20 lipca 2013 r. udzieliła radcy prawnemu [REDAKTOWANE] pełnomocnictwa do prowadzenia sprawy dotyczącej nienarodzonego syna [REDAKTOWANE] a w dniu 22 sierpnia 2013 r. pełnomocnictwa do prowadzenia sprawy dotyczącej syna [REDAKTOWANE]. W dniu 22 sierpnia 2013 r. zawarta została również pomiędzy skarżącą a obwinionym radcą prawnym na piśmie umowa o świadczenie usług dotycząca sprawy małoletniego [REDAKTOWANE]. Z treści umowy tej wynikało, że z tytułu wykonania przedmiotowej umowy skarżąca zapłaci obwinionemu radcy prawnemu wynagrodzenie w kwocie 3500,00 zł.

W sprawie [REDAKTOWANE] strony nie zawarły umowy na piśmie.

[REDAKTOWANE] w ramach zawartych umów oczekiwała skierowania w stosunku do ojca wówczas nienarodzonego [REDAKTOWANE] – [REDAKTOWANE] wezwania do zapłaty bieżących alimentów a następnie wniesienia pozwów o ustalenie ojcostwa i zasądzenie alimentów wraz z wnioskami o zabezpieczenie roszczenia w obu sprawach.

Dowód: - pełnomocnictwo z dnia 20.07.2013 r. k. 12,
- pełnomocnictwo z dnia 22.08.2013 r. k. 24,
- umowa o świadczenie usług z dnia 22.08.2013 r. k. 23
- protokół przesłuchania skarżącej z dnia 30.06.2014 r. k.45-48
wyjaśnienia złożone na rozprawie w dniu 22.06.2015 r. k.182-184

Obwiniony radca prawny przygotował i przesłał skarżącej projekty pozwu o ustalenie ojcostwa i zasądzenia alimentów oraz wniosek o udzielenie zabezpieczenia roszczenia

w sprawie małoletniego [REDAKTOWANE] datowane na dzień 10 września 2013 r. oraz wezwanie do zapłaty kierowane do [REDAKTOWANE] datowane na dzień 08.08.2013 r.

- Dowód: - projekt pozwu o ustalenie ojcostwa i zasądzenia alimentów z dnia 10.09.2013 r. k. 26-28
- projekt wniosku o udzielenie zabezpieczenia roszczenia z dnia 10.09.2013 r. – k. 29-30
- projekt pisma z dnia 08.08.2013 r. – k. 19-22

Skarżąca kontaktowała się z obwinionym wielokrotnie przekazując mu żądane przez niego informacje.

Skarżąca ponownie udzieliła obwinionemu radcy prawnemu pełnomocnictw w dniu 29 stycznia 2014 r.

W miesiącu lutym skarżącą dostała informację od obwinionego, że sprawy skierowane zostały do sądu. W dniu 13.03.2014 r. skarżącą przekazała obwinionemu dokładny adres [REDAKTOWANE] w formie sms-a.

W dniu 6.04.2014 r. [REDAKTOWANE] dowiedziała się od [REDAKTOWANE] że pozew do sądu nie został wniesiony przez obwinionego. W rozmowie z obwinionym uzyskała jednak informację, że dokumenty w sądzie zostały złożone na przełomie stycznia i lutego 2014 r.

- Dowód: - dwa pełnomocnictwa z dnia 28.01.2014 r. – k.100-101
- wyjaśnienia składane przez skarżącą – w aktach sprawy

Obwiniony radca prawny [REDAKTOWANE] w sprawie małoletniego [REDAKTOWANE] złożył w dniu 11 marca 2014 r. do Sądu Rejonowego [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] Wydział Rodzinny i Nieletnich pozew o ustalenie ojcostwa i zasądzenia alimentów a wniosek o udzielenie zabezpieczenia roszczenia w dniu 30 kwietnia 2014 r.

- Dowód: - pozew o ustalenie ojcostwa i zasądzenia alimentów z dnia 10.03.2014 r. wraz z załącznikami k. 61-69
- wniosek o udzielenie zabezpieczenia roszczenia z dnia 10.09.2013 r.
- k.70-71

- wyjaśnienia składane przez obwinionego radcę prawnego – w aktach sprawy

Natomiast w sprawie małoletniego [REDAKTOWANE] obwiniony radca prawny [REDAKTOWANE] pozew o ustalenie ojcostwa i zasądzenia alimentów złożył do wymienionego wyżej Sądu w dniu 14 kwietnia 2014 r. a wniosek o udzielenie zabezpieczenia roszczenia w dniu 30 kwietnia 2014 r.

Obwiniony radca prawny nie otrzymał od skarżącej wynagrodzenia za prowadzenie spraw.

Dowód: - pozew o ustalenie ojcostwa i zasądzenia alimentów z dnia 10.03.2014 r.

wraz z załącznikami k. 74-85

- wniosek o udzielenie zabezpieczenia roszczenia z dnia 13.03.2014 r.

- k.86-87

- wyjaśnienia składane przez obwinionego radcę prawnego – w aktach sprawy

Skarżąca wypowiedziała obwinionemu radcy prawnemu pełnomocnictwo najpierw w formie ustnej a następnie pisemnie w dniu 06.05.2014 r.

Dowód: - wypowiedzenie pełnomocnictwa z dnia 06.05.2014 r. k.8-9

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

Na podstawie zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego oraz ustalonego stanu faktycznego Sąd uznał, że obwiniony w sposób zawiniony dokonał obu czynów zarzucanych przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP [REDAKTOWANE] we wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego w związku z czym naruszył on przepis art. 64 ust. 1 pkt 1 ustawy o radcach prawnych (Dz. U. z 2014 r., poz. 637) w związku z art. 6 ust.1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Stosownie do treści art. 64 ust.1 pkt 1 ustawy o radcach prawnych, radca prawny wykonując swój zawód podlega odpowiedzialności dyscyplinarnej za zawinione, nienależyte wykonywanie zawodu radcy prawnego.

Stosownie do treści art. 6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego radca prawny jest obowiązany wykonywać czynności zawodowe zgodnie z prawem, uczciwie, rzeczowo i z należytą starannością.

Radca prawny ma obowiązek dochowania należytej staranności w toku prowadzenia powierzonych mu spraw. Należyta staranność należy oceniać, jak słusznie zauważył Sąd Najwyższy w orzeczeniu z dnia 2 grudnia 2004 r. (sygn. akt V CK 297/04), przy uwzględnieniu zawodowego, profesjonalnego charakteru tej działalności. Na profesjonalistę ciąży obowiązek kompetencji i obowiązek udzielania klientowi informacji. Jego kompetencja musi być rzeczywista a nie tylko formalna. Profesjonalista powinien znać granice swojej kompetencji.

Radcę prawnego obowiązuje szczególna staranność i skrupulatność w prowadzeniu spraw i rozliczeniach z klientem, a stosunki między stronami powinny być oparte na zaufaniu. Udzielanie rzetelnej i pełnej informacji o stanie prowadzonej sprawy jest podstawowym obowiązkiem radcy prawnego. Zawód radcy prawnego jest zawodem zaufania publicznego. Klienci zwracający się o pomoc prawną do radcy prawnego oczekują rzetelnego ich potraktowania i skrupulatnych rozliczeń finansowych.

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Sąd uznał, że okolicznością bezsporną, której obwiniony radca prawny nie zaprzecza jest to, że skarżąca udzieliła mu na piśmie pełnomocnictw do prowadzenia spraw o ustalenie ojcostwa i zasądzenie alimentów na rzecz jej małoletnich synów [REDAKTOWANE], a obwiniony pełnomocnictwa te przyjął. Tym samym obwiniony podjął się reprezentowania skarżącej w wymienionych wyżej sprawach. Obwiniony jako profesjonalista powinien był wiedzieć, że zadaniem pełnomocnika podejmującego się reprezentowania osoby fizycznej jest staranne działanie nakierowane na uzyskanie zgodnego z prawem, a zarazem najbardziej korzystnego dla mocodawcy rozstrzygnięcia, podejmowanie działań bez zbędnej zwłoki, informowanie mocodawcy o podejmowanych czynnościach, ich skutkach oraz skutkach ewentualnych zaniechań. Jak wynika z dokonanych przez Sąd ustaleń wymogom tym obwiniony radca prawny nie podolał.

Sąd nie dał wiary oświadczeniom obwinionego, że wypowiedział on ustnie udzielone mu przez skarżącą pełnomocnictwa, z uwagi na brak jakiegokolwiek dowodu na tę okoliczność a skarżąca temu faktowi zaprzecza. Podkreślić należy, że skoro udzielenie pełnomocnictwa nastąpiło na piśmie, to jego wypowiedzenie winno być dokonane dla jego skuteczność, w tej samej formie. Zauważyć należy, że sam obwiniony przyznaje, że pomimo ustnego wypowiedzenia umocowania faktycznie w dalszym ciągu świadczył pomoc prawną na rzecz swojej klientki. Ponadto wskazać należy, że obwiniony składając do Sądu w dniu 11 marca 2014 r. pozew o ustalenie ojcostwa i zasądzenie alimentów w sprawie [REDAKTOWANE]

██████████ do akt sprawy dołączył pełnomocnictwo udzielone mu przez skarżącą w dniu 22.08.2013 r. (które to pełnomocnictwo miał skarżącej wypowiedzieć).

Powyższe uzasadnia przekonanie Sądu, że obwiniony radca prawny, poczynawszy od dnia przyjęcia obydwu pełnomocnictw po raz pierwszy, nieprzerwalnie był pełnomocnikiem ██████████ aż do dnia wypowiedzenia mu pełnomocnictw przez skarżącą. Przyjęcie pełnomocnictw przez obwinionego oznaczało konieczność realizacji zawartych umów ze skarżącą. Brak zapłaty wynagrodzenia lub jego części radcy prawnemu przez klienta nie jest przesłanką uzasadniającą niewykonanie zawartej umowy.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom obwinionego radcy prawnego złożonym na rozprawie w dniu 22 czerwca 2015 r., że przyczyną opóźnienia we wniesieniu pozwów do sądu o ustalenie ojcostwa i zasądzenie alimentów oraz zabezpieczenie tych postępowań w sprawach synów skarżącej, były poczynione ze skarżącą ustalenia dotyczące prowadzenia najpierw postępowania ugodowego, a dopiero w przypadku braku zawarcia ugody złożenia pozwów do sądu. Wyjaśnienia te pozostają w sprzeczności z wyjaśnieniami złożonym przez obwinionego w czasie przesłuchania go w charakterze obwinionego przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego w dniu 06.11.2014 r. Z zeznań tych wynikało, że głównym powodem opóźnienia we wniesieniu pozwów do sądu o ustalenie ojcostwa i zasądzenie alimentów oraz zabezpieczenie tych postępowań w sprawach synów skarżącej, związane było z brakiem wniesienia przez skarżącą umówionego wynagrodzenia oraz nie dostarczeniem przez nią wszystkich niezbędnych danych do skierowania spraw do sądu.

W ocenie Sądu nie można przyjąć, że powodem opóźnienia w złożeniu pozwów do sądu o ustalenie ojcostwa i zasądzenie alimentów oraz zabezpieczenie tych postępowań w sprawach synów skarżącej, związane było z brakiem dostarczenia przez skarżącą niezbędnych danych do skierowania spraw do sądu.

W sprawie dotyczącej ██████████ zarówno projekt pozwu, jak i wniosku o zabezpieczenie roszczenia zostały sporządzone już w dniu 10.09.2013 r. Złożony przez obwinionego do sądu w dniu 11.03 2014 r. pozew dotyczący ██████████ jest w treści prawie tożsamy z jego projektem z dnia 10.09.2013 r. Nie można zatem uznać, że obwiniony dopiero w marcu 2014 r. był w posiadaniu danych wystarczających do skierowania tej sprawy na drogę postępowania sądowego, a tym samym by opóźnienie złożenia pozwu oraz wniosku o zabezpieczenie roszczenia było uzasadnione.

W sprawie dotyczącej ██████████ również nastąpiło opóźnienie, choć nie tak znaczne. Skoro jednak obwiniony otrzymał adres pozwanego w dniu 13.03.2014 r.

to pozew w tej sprawie mógł skierować do sądu w dacie jego sporządzenia lub niezwłocznie, a nie dopiero po upływie 1-go miesiąca.

W ocenie Sądu również wnioski o zabezpieczenie w obydwu sprawach zostały skierowane do sądu z nieuzasadnionym opóźnieniem, bo dopiero w dniu 30 kwietnia 2014 r. , chociaż wniosek w sprawie [REDAKTOWANE] został sporządzony już w dniu 10.09.2013 r. a w sprawie [REDAKTOWANE] w dniu 13.03.2014 r.

Również w tej sytuacji Sąd nie dał wiary twierdzeniom obwinionego, iż w ramach umowy ze skarżącą nie zobowiązał się on do skierowania wniosków o zabezpieczenie roszczenia, skoro wnioski te faktycznie sporządził i do sądu skierował.

Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika bezsprzecznie, że obwiniony popełnił dwa przewinienia dyscyplinarne polegające w szczególności na nie dochowaniu obowiązku wykonywania czynności zawodowych zgodnie z obowiązującymi przepisami według najlepszej wiedzy i woli, uczciwie, rzeczowo i z należyłą starannością, czego skutkiem było wniesienie powództw o ustalenie ojcostwa i zasądzenie alimentów oraz zabezpieczenie tych postępowań w sprawach synów skarżącej ze znacznym opóźnieniem.

Obwiniony ponadto nienależycie wykonał swe czynności zawodowe w kontaktach ze skarżącą przekazując jej informacje pozostające w sprzeczności z rzeczywistym stanem prowadzonych spraw.

Obwiniony radca prawny [REDAKTOWANE] naruszył swym postępowaniem przepis art. 64 ust. 1 pkt 1 ustawy o radcach prawnych w związku z art. 6 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. Zawód radcy prawnego jest zawodem zaufania publicznego. Klienci zwracający się o pomoc prawną do profesjonalisty radcy prawnego oczekują rzetelnego, uczciwego i starannego ich potraktowania. W tym przypadku zachowanie obwinionego radcy prawnego jest sprzeczne zarówno z ustawą o radcach prawnych, jak i z etyką zawodową.

W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego jakkolwiek obwiniony nie przyznał się do zarzucanych mu czynów, to z zebranego materiału dowodowego bezsprzecznie wynika, że czyny te popełnił.

Sąd uznał, że zarzuty stawiane obwinionemu przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego znajdują potwierdzenie w okolicznościach sprawy i stanowią podstawę do ukarania obwinionego.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał, że obwiniony swoim postępowaniem popełnił dwa przewinienia dyscyplinarne opisane w sentencji orzeczenia.

Uznając obwinionego radcę prawnego ██████████ winnym popełnienia zarzucanych mu czynów, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny wymierzył obwinionemu na podstawie art. 65 ust.1 pkt 3a ustawy o radcach prawnych za każdy z czynów opisanych w sentencji orzeczenia, karę dyscyplinarną w postaci kary pieniężnej w wysokości 2500 zł . Sąd uznał, iż orzeczona kara jest współmierna do stopnia zawinienia oraz, że obwiniony radca prawny zrozumie swój błąd i w przyszłości nie popadnie w kolizję z zasadami etyki zawodowej.

Orzeczenie o kosztach postępowania oparto o art. 70⁶ ustawy o radcach prawnych (wykaz w aktach sprawy). W związku z ukaraniem koszty postępowania ponosi obwiniony radca prawny.

Orzeczenie nie jest prawomocne, służy od niego prawo wniesienia odwołania do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie w terminie 14 dni od dnia doręczenia odpisu orzeczenia wraz z uzasadnieniem za pośrednictwem tutejszego Sądu.

